

Cartea Urantia

<< [Capitolul 51](#) | [Părți](#) | [Conținutul](#) | [Capitolul 53](#) >>

Capitolul 52

Epocile planetare ale muritorilor

52:0.1 (589.1) DE LA începerea vieții pe o planetă evolutivă, până în momentul înfloriri ei finale, în era luminii și a vieții, cel puțin șapte epoci de viață umană se conturează pe scena acțiunii lumii. Aceste epoci succesive sunt determinate de misiunile planetare ale Fiilor divini, și pe o lume locuită medie aceste epoci vor apărea în ordinea următoare:

- 52:0.2 (589.2) 1. Omul anterior Prințului Planetar.
- 52:0.3 (589.3) 2. Omul Posterior Prințului Planetar
- 52:0.4 (589.4) 3. Omul postadamic
- 52:0.5 (589.5) 4. Omul posterior Fiului Magistral
- 52:0.6 (589.6) 5. Omul posterior Fiului de manifestare
- 52:0.7 (589.7) 6. Omul posterior Fiilor Învățători.
- 52:0.8 (589.8) 7. Era Luminii și a Vieții.

52:0.9 (589.9)

Imediat ce lumile spațiului convin fizic vieții, ele sunt înscrise în registrul Purtătorilor Vieții și, la timpul potrivit, acești Fii sunt trimiși pe aceste planete cu scopul de a declanșa viața. Întreaga perioadă cuprinsă între această declanșare a vieții și apariția omului se numește era preumană, și ea precede epocile succesive ale muritorilor studiate în această expunere.

1. Omul primitiv

52:1.1 (589.10)

Începând cu momentul în care oamenii se ridică de pe nivelul animal - stadiu în care pot alege să îl venereze pe Creatorul lor - până la sosirea Prințului Planetar, creaturile volitive muritoare sunt numite *oameni primitivi*. Există șase tipuri fundamentale sau rase de oameni primitivi, și aceste popoare primitive apar succesiv în ordinea culorilor spectrului, începând cu culoarea roșie. Durata acestei evoluții primitive a vieții variază considerabil pe diferitele lumi. Ea se întinde între o sută cincizeci de mii de ani, până la mai mult de un milion de ani, timp al Urantiei.

52:1.2 (589.11)

Rasele evolutive - de culoare roșie, portocalie, galbenă, verde, albastră și indigo - încep să apară aproape de momentul în care oamenii primitivi dezvoltă un limbaj simplu și încep să își exercite imaginația lor creatoare. În epoca respectivă, omul este bine obișnuit să se mențină în poziție verticală.

52:1.3 (589.12) Oamenii primitivi sunt vânători viguroși și combatanți feroce. Legea epocii respective este supraviețuirea celor mai apti; guvernarea epocii este, în întregime, aceea a tribului. Pe numeroase lumi, unele dintre rasele evolutive sunt distruse pe parcursul războaielor rasiale primitive, cum a fost cazul pe Urantia. Cei care supraviețuiesc sunt, în general, amestecați ulterior cu rasa violetă importată mai târziu, popoarele Adamice.

52:1.4 (589.13) În lumina civilizației ulterioare, această eră o oamenilor primitivi este un lung capitol sumbru și sângeros. Legea junglei și morala pădurilor virgine nu sunt în armonie cu normele călăuzirilor ulterioare ale religiei revelate și ale dezvoltării spirituale superioare. Pe lumile normale și neexperimentale această epocă este foarte diferită de luptele prelungite și extraordinar de brutale, caracteristice acestei epoci pe Urantia. Atunci când vă veți fi ridicat din prima voastră experiență planetară, veți începe să vedeți de ce această lungă luptă dureroasă are loc pe lumile evolutive și, pe măsură ce veți avansa pe calea Paradisului, veți înțelege tot mai bine înțelepciunea acestor acțiuni aparent stranii. Însă, în ciuda tuturor vicisitudinilor primelor epoci ale emergenței umane, înfăptuirile oamenilor primitivi reprezintă un capitol minunat și chiar eroic în analele unei lumi evolutive a timpului și spațiului.

52:1.5 (590.1) Primii oameni evolutivi nu sunt creaturi pitorești. Acești muritori primitivi locuiesc, în general, în caverne, sau rămân pe faleze. Ei construiesc, de asemenea, bordeie rudimentare în arborii înalți. Înainte de a se manifesta un ordin înalt de inteligență, planetele sunt uneori invadate de tipuri de animale de mărime mare,

însă de la începutul acestei ere muritorii învață să aprindă și să întrețină focul, și odată cu creșterea imaginației lor inventive și cu construirea uneltelor lor, oamenii în evoluție triumfă curând asupra animalelor mai mari și mai agile. Rasele primitive se folosesc foarte mult, de asemenea, marile animale zburătoare. Aceste enorme păsări pot să transporte una sau două persoane de mărime medie pe parcursul unui zbor neîntrerupt de peste opt sute de kilometri. Pe anumite planete, aceste păsări aduc mari foloase, deoarece sunt înzestrate cu o inteligență de un ordin elevat și pot adesea pronunța numeroase cuvinte ale limbii planetare. Aceste păsări sunt foarte inteligente, foarte supuse, și deosebit de afectuoase. Rasa acestor păsări transportatoare s-a stins de mult pe Urantia, însă strămoșii voștri primitivi beneficiau de serviciile lor.

52:1.6 (590.2) Dobândirea de către oameni a judecății etice și a voinței morale coincide, în general, cu apariția limbajului primitiv. După această emergență a voinței, când aceste ființe ating nivelul uman, ele devin receptive la admiterea temporară a Ajustorilor divini. La moarte, mulți dintre ei sunt aleși ca supraviețuitori și marcați cu o pecete de arhangheli pentru o reînviere ulterioară și o contopire cu Spiritul. Arhanghelii însoțesc întotdeauna pe Prinții Planetari, și are loc în același timp cu sosirea prințului o judecată de izbăvire a tărâmului.

52:1.7 (590.3) Toți muritorii locuiți de un Ajustor al Gândirii sunt potențiali adoratori potențiali; ei au fost „iluminați de adevărata lumină” și sunt înzestrați cu capacitatea de a căuta un contact reciproc cu divinitatea. Cu toate acestea, religia inițială sau biologică

a oamenilor primitivi constă în mare parte într-o persistență a fricii animale, dublată de o teamă ignorantă și de superstiții tribale. Supraviețuirea superstițiilor la rasele Urantiei nu onorează deloc dezvoltarea voastră evolutivă, și nu este deloc compatibilă cu reușitele voastre, de altfel splendide, în progresele materiale. Însă această religie inițială a fricii servește unui scop foarte util, controlând caracterele prea temperamentale ale acestor creaturi primitive. Ea este premergătorul civilizației și terenul în care Prințul Planetar și slujitorii săi vor planta ulterior germenii religiei revelate.

52:1.8 (590.4) Prințul Planetar sosește, în general, la mai puțin de o sută de mii de ani după epoca în care oamenii se mențin normal în poziție verticală. Suveranul Sistemului îl trimite după ce a fost informat de Purtătorii Vieții că voința funcționează, chiar dacă sunt puțini indivizii care s-au dezvoltat astfel. Oamenii primitivi îl primesc, în general, bine pe Prințul Planetar și statutul său major vizibil. În realitate, ei îi consideră, adesea, cu teamă și respect, aproape cu venerație, dacă nu se înfrânează de la asta.

2. Omul Posterior Prințului Planetar

52:2.1 (591.1) Odată cu sosirea Prințului Planetar, începe o nouă distribuire. Apare pe pământ un guvern, și epoca avansată a triburilor este stinsă. Câteva milenii ale regim ca acesta permit mari progrese sociale. În condiții normale, pe parcursul acestei epoci,

muritorii ating un grad înalt de civilizație. Ei nu luptă în barbarie tot atât de mult ca rasele urantiene, însă viața pe o lume locuită este atât de schimbată de rebeliune, încât nu puteți deloc să vă imaginați acest regim pe o planetă normală.

52:2.2 (591.2) Durata medie a acestei perioade de cărmuire divină este de cinci sute de mii de ani, uneori mai mult, alteori mai puțin. Pe parcursul acestei epoci, planeta este instalată în circuitele sistemice, și un prim contingent de serafimi și alte ajutoare celeste este însărcinat cu administrarea ei. Ajustorii Gândirii vin în număr tot mai mare, și păzitorii serafici amplifică regimul lor de supraveghere a muritorilor.

52:2.3 (591.3) În momentul în care Prințul Planetar sosește pe o lume primitivă, religia evolutivă a fricii și ignoranței este predominantă. Prințul și statul său major fac primele revelații asupra adevărilor superioare și a organizării universului. Aceste prezentări inițiale ale religiei revelate sunt deosebit de simple și se referă, de obicei, la problemele sistemului local. Înainte de sosirea Prințului Planetar religia este, în întregime, un proces evolutiv. Ea progresează apoi, atât prin revelații gradate, cât și prin creștere evolutivă. Fiecare distribuie, fiecare epocă a muritorilor, primește o prezentare lărgită a adevărului spiritual și eticii religioase. Evoluția capacității receptivității religioase în locuitorii unei lumi determină, în mare parte, gradul avansării lor spirituale și întinderea revelației religioase care le este făcută.

52:2.4 (591.4) Această distribuie este martora unei aurore spirituale, iar diferitele rase și diversele lor triburi tind să dezvolte sisteme

specializate de gândire religioasă și filozofică. Două tendințe se fac uniform simțite în aceste religii rasiale: temerile inițiale ale oamenilor primitivi și revelațiile ulterioare ale Prințului Planetar. În anumite privințe, Urantienii nu par a fi în întregime ieșiți din acest stadiu de evoluție planetară. Urmând acest studiu, voi veți distinge tot mai clar cât de mult se îndepărtează lumea voastră de cursul mediu al progresului și al dezvoltării evolutive.

52:2.5 (591.5) Însă Prințul Planetar nu este „Prințul Păcii”. Luptele raselor și războaiele triburilor se continuă în cursul acestei perioade de administrare divină, însă cu mai puțină frecvență și brutalitate. Este marea epocă a dispersiei raselor, care culminează într-o perioadă de naționalism înfocat. Culoarea este baza grupărilor în triburi și națiuni, și diferitele rase elaborează adesea limbi separate. Fiecare grup uman în expansiune caută să se izoleze. Această segregare este favorizată de existența a numeroase limbi. Înainte ca diversele rase să se poată unifica, războaiele lor implacabile ajung adesea să anihileze popoare întregi. Oamenii portocalii și verzi riscă în mod special să fie astfel distruși.

52:2.6 (591.6) Pe cea lumile de rând și în timpul ultimei părți a domniei prințului, viața națională începe să înlocuiască organizarea tribală sau, mai degrabă, să se impună grupărilor de triburi existente. Însă marea realizare socială a epocii prințului este emergența vieții de familie. Până acum, relațiile umane au fost, în principal, tribale; acum, începe să se stabilească căminul familial.

52:2.7 (591.7) Este distribuirea în care se realizează egalizarea sexelor. Pe unele planete masculii pot să conducă femelele; pe altele este

invers. În cursul acestei epoci, lumile normale stabilesc deplina egalitate a sexelor, preliminar necesar pentru a realiza mai complet idealurile vieții de familie. Este începutul epocii de aur a căminelor. Ideea legii tribului cedează treptat locul conceptului dublu de viață națională și familială.

52:2.8 (592.1) Pe parcursul acestei epoci, își face apariția agricultura. Dezvoltarea ideii de familie este incompatibilă cu viața rătăcitoare și instabilă a vânătorilor. Obiceiul domiciliilor fixe și cultura solului se stabilesc treptat. Domesticirea animalelor și practica meșteșugurilor iau un puternic având. La apogeul evoluției biologice a fost atins un înalt nivel de civilizație, însă dezvoltarea de ordin mecanic este slabă. Invenția este caracteristica epocii următoare.

52:2.9 (592.2) Înainte de sfârșitul acestei ere, rasele sunt purificate și aduse la o înaltă stare de perfecțiune fizică și de vigoare intelectuală. Planul, constând în favorizarea înmulțirii tipurilor superioare de muritori și în reducerea proporției tipurilor inferioare, contribuie mult la dezvoltarea inițială a unei lumi normale. Popoarele voastre primitive nu au reușit să facă o astfel de discriminare între tipuri, ceea ce explică prezența a atât de mulți indivizi plini de defecte și degenerați printre rasele Urantiene de astăzi.

52:2.10 (592.3) Una dintre marile realizări ale epocii prințului constă în restrângerea înmulțirii indivizilor debili mentali și neadaptați social. Cu mult înainte de epoca sosirii Fiilor de ordinul al doilea, adamii, cea mai mare parte a lumilor se angajează serios la sarcina purifica rasa, lucru pe care popoarele Urantie nici măcar nu l-au întreprins încă serios astăzi.

52:2.11 (592.4)

Această problemă a ameliorării rasei nu este o întreprindere atât de mare atunci când este atacat de la începutul evoluției umane. Perioada anterioară a luptelor dintre triburi și a durențelor întreceri pentru supraviețuirea rasei a eliminat cea mai mare parte a neamurilor anormale sau pline de defecte. Un idiot nu are prea multe șanse să supraviețuiască în organizarea socială a unui trib primitiv și războinic. Falsa sentimentalitate a civilizațiilor voastre parțial perfecționate este cea care întreține, protejează și perpetuează viciile iremediabil defectuoase ale raselor umane evolutive.

52:2.12 (592.5)

Nu există nici tandrețe, nici altruism în faptul de manifesta o compătimire inutilă unor ființe degenerate, unor muritori iremediabil anormali și inferiori. Chiar pe lumile evolutive cele mai normale, există între indivizi și între numeroase grupuri sociale suficiente diferențe pentru a permite tuturor trăsăturilor nobile de sentimente altruiste și de întrajutorare umană dezinteresată să se manifeste fără a perpetua neamurile neadaptabile social și degenerate moral ale omenirii în evoluție. Se ivesc din plin prilejuri pentru a practica toleranța și altruismul în favoarea indivizilor nenorociți sau aflați în nevoie, care nu și-au pierdut în mod ireparabil moștenirea lor morală și nici nu și-au distrus patrimoniul lor spiritual.

3. Omul postadamic

52:3.1 (592.6)

Când impulsul original al vieții evolutive și-a epuizat elanul său biologic și omul a atins apogeul dezvoltării animale, intervine al doilea ordin de filiație, și este inițiată a doua împărțire de har și de ajutor. Acest lucru este adevărat pe toate lumile evolutive. Când nivelul cel mai elevat posibil al vieții evolutive a fost atins, când omul primitiv a urcat cât a putut de sus pe scara biologică, un Fiu și o Fiică Materiali apar întotdeauna pe planetă, trimiși de Suveranul Sistemului.

52:3.2 (593.1)

Ajustorii Gândirii sunt acordați în număr tot mai mare oamenilor postadamici, și acești muritori ating în număr tot mai mare capacitatea de a fuziona ulterior cu Ajustorul lor. În timp ce ei operează ca fii descendenți, adamii nu posedă Ajustori, însă descendenții lor planetari direcți, precum și cei cu sânge amestecat, devin candidați calificați în mod legitim pentru a primi, la un moment dat, un Veghetor de Mister. La sfârșitul epocii postadamice, planeta este în posesia contingentului ei complet de slujitori celești. Doar Ajustorii destinați contopirii nu au fost încă atribuiți în mod universal.

52:3.3 (593.2)

Scopul principal al domniei Adamice este de a influența oamenii în evoluție pentru ca ei să încheie trecerea de la stadiul civilizației vânătorilor și păstorilor la acela al agricultorilor și horticultorilor, completat ulterior de apariția accesoriilor urbane și industriale ale civilizației. Sunt suficienți zece mii de ani ai acestei distribuirii de elevatori biologici pentru a efectua o transformare minunată. După douăzeci și cinci de mii de ani de administrare, prin

înțelepciunea unită a Prințului Planetar și a Fiilor Materiali, planeta este, în general, pregătită pentru sosirea unui Fiu Magistral.

52:3.4 (593.3) Această epocă asistă la realizarea, în general, a eliminării neadaptatilor, și vițele rasiale se purifică încă și mai mult. Pe lumile normale, tendințele bestiale perverse au dispărut aproape în întregime din liniile reproducătoare ale țărâmului.

52:3.5 (593.4) Progenitura Adamică nu se amestecă niciodată cu vițele inferioare ale raselor evolutive. Planul divin nu prevedea nici ca Adam sau Eva Planetari să se împreuneze personal cu popoarele evolutive. Proiectul de ameliorare al rasei este sarcina progeniturii, însă descendenții Fiicelor și ai Fiilor Materiali sunt mobilizați cu generații înainte de a se fi inaugurat serviciul de amalgamare rasială.

52:3.6 (593.5) Când plasma vitală adamică este transmisă raselor muritoare, rezultă o înălțare imediată a capacității lor intelectuale și o accelerare a progresului lor spiritual. Se produce, de asemenea, de obicei, o ameliorare fizică. Pe o lume medie, distribuirea postadamică este o epocă de mari invenții, de control al energiei, și de dezvoltare mecanică. Este era în care apar industrii multiforme și un control al forțelor naturale. Este vârsta de aur a explorării și a dominării finale a planetei. O mare parte a progresului material al unei lumi se efectuează pe parcursul acestei perioade inițiale a dezvoltării științelor fizice, mai exact în epoca care este traversată în prezent de Urantia. Lumea voastră este în urmă cu o întreagă perioadă de cârmuire divină, și chiar mai mult, față de programul planetar mediu.

52:3.7 (593.6) Către sfârșitul perioadei domniei adamice pe o planetă normală, rasele sunt practic amalgamate, astfel încât se poate proclama cu adevărat că „Dumnezeu a făcut un singur sânge din toate națiunile” și că Fiul său „a dat o aceeași culoare tuturor popoarelor”. Culoarea rasei amalgamate este de o nuanță puțin măslinie a tentei violete, „albul” rasial al sferelor.

52:3.8 (593.7) Oamenii primitivi sunt în principal carnivori. Fiicele și Fiii Materiali nu mănâncă carne însă, după câteva generații, descendenții lor gravitează în general către nivelul omnivor, cu toate că grupuri întregi dintre ei continuă uneori să se abțină de la consumul de carne. Această dublă origine a raselor postadamice explică cum ființele umane cu sânge amestecat prezintă vestigii anatomice provenind atât din grupurile animale carnivore, cât și erbivore.

52:3.9 (593.8) În cei zece mii de ani care urmează amalgamării rasiale, rasele rezultante arată diverse grade de fuziune anatomică. Anumite neamuri poartă mai mult urmele ascendenței lor vegetariene, iar altele prezintă mai mult trăsături distinctive și caracteristici fizice ale procreatorilor lor evolutivi carnivori. Majoritatea raselor lumii devine în curând omnivoră, și se hrănește cu o gamă largă de alimente, provenind atât din regnul animal, cât și din regnul vegetal.

52:3.10 (594.1) Epoca postadamică este distribuirea internaționalismului. Sarcina de amestecare a raselor fiind aproape îndeplinită, naționalismul crește și fraternitatea oamenilor începe cu adevărat să se materializeze. Guverne reprezentative tind să

înlocuiescă formele de domnie monarhice și patriarhale. Sistemul educativ se construiește la scară mondială, iar limbile raselor cedează progresiv locul limbii poporului violet. Pacea și cooperarea universale sunt rar atinse înainte ca rasele să fie destul de bine amalgamate și să vorbească o limbă comună.

52:3.11 (594.2) Pe parcursul ultimelor secole ale epocii postadamice, un nou interes se manifestă pentru artă, muzică și literatură, și această trezire mondială este un semnal care precede apariția unui Fiu Magistral. Dezvoltarea care încununează această eră este interesul universal pentru realitățile intelectuale, pentru adevărata filozofie. Religia devine mai puțin naționalistă și din ce în ce mai mult o chestiune planetară. Noi revelații ale adevărului marchează aceste epoci, și Preaînălții constelațiilor încep să facă legea în treburile oamenilor. Se revelează adevărul până la nivelul administrației constelațiilor.

52:3.12 (594.3) Era este caracterizată printr-un mare progres etic; fraternitatea oamenilor este țelul societății. Pacea mondială, încetarea conflictelor dintre rasele și animozitățile naționale indică faptul că planeta este pregătită pentru sosirea unui membru din al treilea ordin de filiație, un Fiu Magistral.

4. Omul posterior Fiului Magistral

52:4.1 (594.4) La începutul acestei epoci, pe planetele normale și loiale, rasele muritoare sunt amestecate și biologic adaptate. Nu există

probleme de rasă sau de culoare; toate națiunile și toate rasele au literalmente același sânge. Fraternitatea oamenilor se dezvoltă, și națiunile învață să trăiască pe pământ în pace și liniște. O asemenea lume se găsește în pragul unei mari dezvoltări intelectuale culminante.

52:4.2 (594.5) Când o lume evolutivă devine atât de pregătită pentru epoca magistrală, își face apariția în misiune magistrală un membru al ordinului elevat al Fiilor Avonali. Prințul Planetar și Fiii Materiali își au originea în universul local; Fiul Magistral sosește din Paradis.

52:4.3 (594.6) Când Avonalii Paradisului vin pe sferele muritorilor pentru acțiuni judiciare și doar ca judecători ai unei perioade de domnie divină, ei nu sunt niciodată întrupați. Însă atunci când sosesc pentru misiuni magistrale, ei sunt întotdeauna întrupați, cel puțin pentru prima misiune, cu toate că nu trec prin experiența nașterii și prin moartea materială a copiilor țărâmului. În cazurile în care ei rămân în calitate de șefi, pot continua să trăiască vreme de câteva generații pe anumite planete. Când misiunile lor sunt îndeplinite, ei abandonează viața lor planetară și se întorc la starea lor anterioară de filiație divină.

52:4.4 (594.7) Fiecare nouă guvernare divină lărgeste orizontul religiei revelate, și Fiii Magistrali extind revelația adevărului până la descrierea problemelor universului local și a tuturor tributarilor săi.

52:4.5 (594.8) După vizita inițială a unui Fiu Magistral, rasele procedează, în curând, la eliberarea lor economică. Munca cotidiană necesară fiecărui om pentru a-și asigura independența ar lua două

ore și jumătate din timpul vostru. Nu există nici un pericol în eliberarea unor muritori atât de inteligenți și etici. Popoare atât de rafinate știu bine cum să folosească plăcerile pentru a se ameliora și a face să progreseze planeta. Pe parcursul acestei epoci, liniile rasiale se purifică și mai mult prin restrângerea reproducerii indivizilor mai puțin adaptați și mai puțin înzestrați.

52:4.6 (595.1) Guvernarea politică și administrarea socială a raselor continuă să se amelioreze. Către sfârșitul epocii, autonomia guvernamentală este destul de bine stabilită. Noi numim autonomie guvernamentală tipul cel mai elevat al guvernului reprezentativ. Lumile în chestiune îi avansează și îi onorează numai pe șefii și pe conducătorii cei mai competenți pentru a-și asuma responsabilități sociale și politice.

52:4.7 (595.2) În timpul acestei epoci, majoritatea muritorilor lumii este locuită de Ajustori însă, chiar și atunci, acordarea de Veghetori Divini nu este întotdeauna universal. Ajustorii destinați contopirii nu au fost încă dăruți tuturor muritorilor planetari. Creaturile volitive trebuie încă să aleagă faptul de a primi un Veghetor de Mister.

52:4.8 (595.3) În cursul epocilor care încheie această perioadă de cârmuire divină, societatea începe să revină la forme de viață mai simplificate. Natura complexă a unei civilizații în progres își urmează cursul, și muritorii învață să trăiască mai natural și mai eficient. Această tendință crește cu fiecare epocă succesivă. Este epoca în care înfloresc artele, muzica și studiile superioare. Științele fizice au atins deja apogeul dezvoltării lor. Pe o lume ideală, sfârșitul acestei epoci vede plenitudinea unei mari treziri religioase, o iluminare spirituală

a întregii lumi. Această trezire generalizată de natură spirituală a raselor este semnalul așteptat pentru sosirea Fiului de manifestare și pentru inaugurarea celei de a cincia epoci a muritorilor.

52:4.9 (595.4) Pe numeroase lumi, se întâmplă să nu fie suficientă numai o singură misiune magistrală pentru a pregăti planeta pentru sosirea unui Fiu de Manifestare. În acest caz, va exista un al doilea Fiu Magistral, sau chiar o succesiune, dintre care fiecare va face să progreseze rasele de la o perioadă de guvernare divină la următoarea, până când planeta este gata pentru dăruirea Fiului de Manifestare. Fiii Magistrali pot fi încarnați sau nu pentru o a doua misiune și pentru cele următoare. Însă, indiferent de numărul Fiilor Magistrali care apar - și pot să existe după Fiul de Manifestare - venirea fiecăruia dintre ei marchează sfârșitul unei domnii divine și începerea alteia.

52:4.10 (595.5) Aceste cârmuiri ale Fiilor Magistrali durează douăzeci și cinci până la cincizeci de mii de ani ai timpului Urantiei. Se întâmplă ca unele dintre ele să fie mult mai scurte, și rareori sunt mai lungi, însă, de cele mai multe ori, unul dintre acești Fii Magistrali se va naște ca Fiu de Manifestare al Paradisului.

5. Omul posterior Fiului de manifestare

52:5.1 (595.6) Când un anumit nivel de dezvoltare intelectuală și spirituală este atins pe o lume locuită, un Fiu de efuziune al

Paradisului sosește întotdeauna. Pe lumile normale, el nu apare în trup înainte ca rasele să se fi ridicat la cele mai înalte nivele de inteligență și de progres etic. Însă, pe Urantia, Fiul de Manifestare care era Fiul vostru Creator în persoană, a apărut la sfârșitul domniei adamice, însă nu aceea este ordinea obișnuită a evenimentelor pe lumile spațiului.

52:5.2 (595.7) Când o lume este gata pentru spiritualizare, sosește Fiul de Manifestare. Acest Fiu aparține întotdeauna ordinului Avonal zis Magistral, însă nu și atunci când Fiul Creator efectuează manifestarea sa finală pe o lume evolutivă, caz care se produce o singură dată în fiecare univers local. Este ceea ce s-a întâmplat când Mihail din Nebadon a apărut pe Urantia pentru a se dăruir raselor voastre muritoare. Un astfel de dar nu este rezervat decât unei singure lumi din aproape zece milioane. Toate celelalte lumi progresează spiritual prin manifestarea Fiilor Paradisului din ordinul avonalilor.

52:5.3 (596.1) Fiul de manifestare sosește pe o lume în care educația culturală este foarte avansată. El întâlnește o rasă spiritual educată, gata să asimileze învățături superioare și să aprecieze această misiune de consacrare. Pe parcursul acestui stadiu, întreaga lume caută cultura morală și adevărul spiritual. Muritorii acestei guvernări divine au pasiunea de a pătrunde realitatea cosmică și de a comunica cu realitatea spirituală. Revelația adevărului se întinde până la includerea suprauniversului. Sistemele de educație și de guvernare, în întregime noi, se dezvoltă pentru a înlocui regimurile primitive ale

timpurilor de demult. Bucuria de a trăi capătă o culoare nouă și reacțiile vieții sunt exaltate la nivele celeste de ton și de nuanță.

52:5.4 (596.2) Fiul de consacrare trăiește și moare pentru înnobilarea spirituală a raselor muritoare ale unei lumi. El stabilește „calea nouă și vie”; viața sa este o încarnare a adevărului Paradisului în trup muritor - Spiritul Adevărului însuși - în cunoașterea căruia toți oamenii vor fi eliberați.

52:5.5 (596.3) Pe Urantia, stabilirea acestei „căi noi și vii” a fost manifestată atât în fapt, cât și în adevăr. Izolarea Urantiei în rebeliunea lui Lucifer a suspendat procesul prin care muritorii pot trece direct pe țărmurile lumilor palat imediat după moarte. Înaintea epocii lui Cristos Mihail pe Urantia, toate sufletele dormeau până la reînvierile judecății de ispășire sau până la reînvierile milenare speciale. Nici Moise însuși, nu a avut permisiunea să meargă de cealaltă parte a văii morții înainte de a prilejul unei reînvieri speciale, deoarece Prințul Planetar decăzut, Caligastia, se opunea acestei eliberări. Însă, din ziua Învierii, muritorii Urantiei pot, din nou, să meargă direct pe sferele morontiale.

52:5.6 (596.4) Pe parcursul reînvierii sale, a treia zi după ce a renunțat la viața sa întrupată, Fiul de efuziune urcă la dreapta Tatălui Universal, primește asigurarea că misiunea sa de consacrare a fost acceptată, și se întoarce la Fiul Creator în sediul universului local. Atunci, Avonalul de consacrare și Mihailul Creator trimit spiritul lor asociat, Spiritul Adevărului, pe lumea de consacrare. Este ocazia cu care „spiritul Fiului triumfător este revărsat peste toată carnea”. Spiritul-Mamă al Universului participă, de asemenea, la această

revărsare a Spiritului Adevărului, și în același timp are lor proclamarea edictului de consacrare a Ajustorilor Gândirii. După aceasta, toate creaturile volitive ale acestei lumi, a căror minte este normală, vor primi un Ajustor de îndată ce vor atinge vârsta responsabilității morale, aceea a alegerii spirituale.

52:5.7 (596.5) Dacă un Avonal de consacrare ar trebui să se întoarcă pe lumea misiunii sale de manifestare, el nu s-ar întrupa, ci ar veni „în glorie cu oștirile serafice”.

52:5.8 (596.6) Epoca posterioară Fiului de efuziune poate dura între zece și o sută de mii de ani. Nici o limită arbitrară a timpului nu este impusă acestei ere de cârmuire divină. Este o epocă de mare progres etic și spiritual. Sub influența spirituală a acestor epoci, caracterul uman trece prin transformări uluitoare și suportă o dezvoltare fenomenală. Devine posibilă punerea în practică a regulii de aur. Învățăturile lui Isus sunt cu adevărat aplicabile într-o lume de muritori care a primit instruirea preliminară care precede manifestarea Fiilor cu călăuzirile lor care înnobilează caracterul și maturizează cultura.

52:5.9 (596.7) Pe parcursul acestei ere, problemele bolii și ale delicvenței sunt practic rezolvate. Degenerescența a fost deja larg eliminată prin reproducerea selectivă. Boala a fost practic învinsă prin înaltele calități de rezistență ale neamurilor adamice și prin inteligenta aplicare mondială a descoperirilor făcute în domeniul științelor fizice de-a lungul epocilor precedente. Pe parcursul acestei perioade, durata vieții se crește mult peste echivalentul a trei sute de ani ai timpului Urantiei.

52:5.10 (597.1)

Supravegherea guvernamentală se atenuează progresiv pe parcursul acestei epoci. Încep să funcționeze adevărate guverne autonome. Este tot mai puțin necesar să se promulge legi restrictive. Departamentele militare de rezistență națională sunt pe cale de dispariție; era armoniei internaționale vine cu adevărat. Există numeroase națiuni, în principal determinate de geografia pământurilor lor, însă doar o singură rasă, o singură limbă și o singură religie. Treburile muritorilor sunt aproape utopice. Este cu adevărat o epocă mare și glorioasă.

6. Epoca posterioară conacrării pe Urantia

52:6.1 (597.2)

Fiul de consacrare este Prințul Păcii. El sosește cu mesajul „Pace pe pământ și înțelegere între oameni”. Pe lumile normale, este o perioadă aducătoare de pace generală în lume; națiunile nu mai propovăduiesc războiul, însă aceste influențe salutare nu au însoțit venirea Fiului vostru de consacrare, Cristos Mihail. Urantia nu procedează conform ordinii normale. Lumea voastră nu pășește în pas cu procesiunea planetară. Când Maestrul vostru era pe pământ, el și-a prevenit discipolii că sosirea sa nu aducea domnia obișnuită a păcii pe Urantia. El le-a explicat clar că „vor fi războaie și zvonuri de războaie” și că unele națiuni se vor ridica împotriva altor națiuni. La un moment dat, el a spus: „să nu credeți că am venit ca să aduc pacea pe pământ”.

52:6.2 (597.3)

Chiar și pe lumile evolutive normale, nu este ușor să se realizeze înfrățirea mondială a oamenilor. Pe o planetă ca Urantia, unde domnesc confuzia și dezordinea, această împlinire cere mult mai mult timp și necesită un efort mult mai mare. Este aproape imposibil unei evoluții sociale să ajungă, fără ajutor exterior, la aceste rezultate fericite pe o sferă spiritual izolată. Revelația religioasă este esențială pentru realizarea fraternității pe Urantia. Isus a indicat corect calea de a se atinge imediat fraternitatea spirituală. Însă realizarea fraternității sociale pe lumea voastră depinde mult de realizarea transformărilor personale și de ajustările planetare următoare:

52:6.3 (597.4)

1. *Fraternitate socială.* Înmulțirea contactelor sociale internaționale și inter-rasiale și a asocierilor fraterne prin călătorii, prin comerț și prin jocuri competitive. Dezvoltarea unui limbaj comun și proliferarea polilingviștilor, schimburile naționale și rasiale de studenți, de profesori, de industriași și de filozofi religioși.

52:6.4 (597.5)

2. *Fecundarea prin încrucișare a gândirii.* Fraternitatea este imposibilă pe o lume ai cărei locuitori sunt prea primitivi pentru a recunoaște nebunia unui egoism pe care nimic nu îl potolește. Este nevoie de un schimb de literatură internațională și rasială; fiecare rasă trebuie să se familiarizeze cu gândirea tuturor celorlalte rase, fiecare națiune trebuie să cunoască sentimentele tuturor națiunilor; ignoranța creează suspiciune, iar suspiciunea este incompatibilă cu atitudinea esențială a simpatiei și a iubirii.

52:6.5 (597.6)

3. *Trezirea etică*. Doar conștiința etică poate demasca imoralitate intoleranței umane și păcatul luptelor fraticide. Doar o conștiință morală poate condamna răul invidiei naționale și pizmei rasiale. Doar niște ființe morale vor căuta întotdeauna clarviziunea spirituală care este esențială pentru a trăi regula de aur.

52:6.6 (598.1)

4. *Înțelepciunea politică*. Maturitatea emotivă este indispensabilă pentru auto-control. Doar maturitatea emotivă garantează că tehnicile internaționale de judecată civilizată se vor substitui arbitrajului barbar al războiului. Oamenii de stat înțelepți vor lucra într-o bună zi pentru bunăstarea omenirii, chiar și atunci când se vor strădui să promoveze interesul grupurilor lor naționale și rasiale. Iscusița politică egoistă duce la sinucidere, la distrugerea tuturor calităților care asigură supraviețuirea grupurilor planetare.

52:6.7 (598.2)

5. *Clarviziunea spirituală*. În cele din urmă fraternitatea oamenilor este bazată pe recunoașterea paternității lui Dumnezeu. Maniera cea mai rapidă de a realiza fraternitatea oamenilor pe Urantia este de a efectua transformarea spirituală a omenirii de astăzi. Singura tehnică de accelerare a tendinței naturale a evoluției sociale constă în exercitarea unei presiuni spirituale de sus, ceea ce intensifică clarviziunea morală, mărinind totodată capacitatea sufletului tuturor oamenilor de a-i înțelege și de a-i iubi pe toți semenii lor. Înțelegerea reciprocă și iubirea fraternă sunt factori civilizatori transcendenți și factori puternici în realizarea mondială a fraternității oamenilor.

52:6.8 (598.3) Dacă ați putea fi transportați de pe lumea voastră rămasă în urmă și plină de confuzie pe vreo planetă normală aflată acum în epoca posterioară Fiului de consacrare, voi v-ați crede că ați fost transferați în cerul menționat în tradițiilor voastre. Greu vă va veni să credeți că observați acțiunile evolutive normale ale unei sfere locuite de oameni. Aceste lumi sunt plasate în circuitele spirituale ale țărâmului lor. Ele beneficiază de toate avantajele teledifuziunilor universului lor și de serviciile reflexivității ale suprauniversului lor.

7. Omul posterior Fiilor Instructori

52:7.1 (598.4) Ordinul de filiație care urmează apoi pe lumile evolutive medii este acela al Fiilor Învățători ai Trinității, divinii Fii ai Trinității Paradisului. Noi constatăm din nou că Urantia nu este în cadență cu sferile ei surori și de aceea acel Isus al vostru a făgăduit să se întoarcă. El își va îndeplini, cu siguranță, făgăduiala, însă nimeni nu știe dacă venirea sa va precede sau va urma apariția pe Urantia a unui Fiu Magistral sau a Fiilor Învățători.

52:7.2 (598.5) Fiii Învățători vin în grup pe lumile care se spiritualizează. Un Fiu Învățător planetar este asistat și sprijinit de șaptezeci de fii primari, doisprezece fii secundari, și trei membrii aleși dintre cei mai elevați și cei mai experimentați din ordinul suprem al Daynalilor. Acest corp rămâne câtva timp pe lumile respective, destul de mult pentru a efectua tranziția dintre epocile evolutive și era luminii și vieții, nu mai puțin de o mie de ani ai

timpului planetar, și adesea mult mai mult. Această misiune este o contribuție a Trinității la eforturile anterioare ale tuturor personalităților divine care și-au slujit pe lângă o lume locuită.

52:7.3 (598.6) Revelația adevărului se extinde acum la universul central și la Paradis. Rasele devin înalt spirituale. Un mare popor a evoluat și o mare epocă se apropie. Sistemele educative, economice și administrative ale planetei suportă transformări radicale. Se stabilesc noi valori și noi relații. Împărăția cerurilor apare pe pământ, și gloria lui Dumnezeu se răspândește în această lume.

52:7.4 (598.7) Este distribuirea în care un mare număr de muritori sunt transferați direct dintre cei vii pe lumile morontiale. Pe măsură ce era Fiilor Învățători ai Trinității progresează, loialitatea spirituală a muritorilor timpului devine tot mai universală. Moartea naturală devine din ce în ce mai puțin frecventă, în măsura în care Ajustorii fuzionează tot mai mult cu subiectele lor pe parcursul vieții lor în trup. Planeta sfârșește prin a fi clasată ca aparținând ordinului primar modificat al ascensiunii muritorilor.

52:7.5 (599.1) Viața pe parcursul acestei ere este agreabilă și benefică. Degenerescența și elementele antisociale, la sfârșitul acestei lungi lupte evolutive au fost practic eliminate. Durata vieții se apropie de cinci sute de ani ai Urantiei, și nivelul de creștere a reproducerii raselor este inteligent controlat. Apare o ordine socială în întregime nouă; subzistă încă mari diferențe între oameni, însă starea societății se apropie de idealurile de fraternitate sociale și de egalitate spirituală. Guvernele reprezentative tind să dispară, și lumea trece

sub legea autocontrolului individual. Funcțiunea guvernului se orientează, în principal, către scopurile colective ale administrării sociale și ale coordonării economice. Epoca de aur avansează rapid; țelul temporal al îndelungatei și intensei lupte planetare pentru evoluție se întrevește bine. Răsplata timpurilor va fi curând primită. Înțelepciunea zeilor este pe punctul de a se manifesta.

52:7.6 (599.2) Pe parcursul acestei epoci, administrarea fizică a unei lumi cere o oră pe zi din timpul fiecărui individ adult, vrem să spunem o oră a timpului Urantiei. Planeta este în strâns contact cu treburile universului, și locuitorii săi pot să recepționeze ultimele teledifuziuni cu un interes la fel de viu ca acela pe care voi îl manifestați astăzi pentru ultimele ediții ale jurnalelor voastre cotidiene. Aceste rase se ocupă cu o mie de lucruri interesante necunoscute pe lumea voastră.

52:7.7 (599.3) Adevărata loialitate planetară față Ființa Supremă se dezvoltă tot mai mult. Generație după generație, un număr crescut de indivizi ai rasei intră în rând cu cei care practică dreptatea și trăiesc compasiunea. Încet, dar sigur, lumea este câștigată de partea serviciului bucurios al Fiilor lui Dumnezeu. Greutățile fizice și problemele materiale au fost în mare parte rezolvate. Planeta este pregătită pentru viața superioară și pentru o existență mai stabilă.

52:7.8 (599.4) Din timp în timp, pe parcursul domniei lor, Fiii Învățători continuă să vină pe aceste lumi pacifice. Ei nu părăsesc o lume înainte de a fi asigurați că planul evolutiv se derulează fără nici un obstacol pe planeta respectivă. Un Fiu Magistral de judecată

însoțește, în general, pe Fiii Învățători în misiunile lor succesive, în timp ce un alt Fiu din același ordin activează în momentul plecării lor, și aceste acțiuni judecătorești continuă din epocă în epocă pe tot parcursul regimului muritor al timpului și spațiului.

52:7.9 (599.5) Fiecare misiune nouă a Fiilor Învățători ai Trinității ridică această lume celestă pe culmi tot mai înalte de înțelepciune, de spiritualitate și de iluminare cosmică, însă nobilii nativi ai acestei sfere sunt încă finiți și muritori; nimic nu este perfect, însă vedem dezvoltându-se o calitate de cvasiperfecțiune în operațiunile unei lumi imperfecte și în viața locuitorilor ei umani.

52:7.10 (599.6) Fiii Învățători ai Trinității pot reveni de nenumărate ori pe aceeași lume însă, mai devreme sau mai târziu, în raport cu sfârșitul uneia din misiunile lor, Prințul Planetar este înălțat la poziția de Suveran Planetar, iar Suveranul Sistemic apare pentru a proclama intrarea acestei lumi în era luminii și vieții.

52:7.11 (599.7) În ceea ce privește concluzia misiunii finale a Fiilor Învățători (cel puțin conform cronologiei unei lumi normale) Ioan a scris: „văd noi ceruri și un nou pământ și noul Ierusalim coborând de lângă Dumnezeu, din cer, împodobit ca o mireasă pregătită pentru mire”.

52:7.12 (600.1) Este același pământ reînnoit, stadiul planetar avansat pe care clarvăzătorul din vechime, care a avut viziunea, l-a descris astfel: „căci, la fel cum noile ceruri și noul pământ pe care le voi face vor rămâne în fața mea, tot astfel veți supraviețui voi și copiii voștri; și se va întâmpla ca de la o nouă lună la alta și din Sabat în Sabat tot

ce este întrupat va veni să se prosterneze în fața mea, spune Domnul”.

52:7.13 (600.2) Muritorii acestei epoci sunt descriși ca „o generație aleasă, un sacerdoțiu regal, o națiune sfântă, un popor elevat; iar voi veți cânta omagii celui care v-a chemat din întuneric spre această minunată lumină”.

52:7.14 (600.3) Indiferent de istoria naturală specială a unei planete individuale și de faptul că o împărăție a fost în întregime loială, pângărită de rău sau blestemată de păcat - puțin importă antecedentele - mai devreme sau mai târziu grația lui Dumnezeu și sprijinul îngerilor vor anunța ziua venirii Fiilor Învățători ai Trinității; și plecarea lor ca urmare a misiunii lor finale va inaugura vârsta superbă a luminii și vieții.

52:7.15 (600.4) Toate lumile Sataniei pot să împărtășească experiența celui care scrie: „cu toate acestea, potrivit cu promisiunea lui, noi vom atinge noi ceruri și un pământ nou, unde domnește dreptatea. Astfel, prea iubiților, văzând că voi sperați aceste lucruri, vegheați să fiți găsiți în pace, neprihăniți și ireproșabili”.

52:7.16 (600.5) Plecarea corpului Fiilor Învățători, la sfârșitul primei lor domnii sau a unei domnii subsecvente, anunță aurora erei luminii și vieții - pragul de tranziție dintre timp și anticamera eternității. Realizarea planetară a acestei ere de lumină și de viață depășește cu mult cele mai dragi speranțe ale muritorilor Urantiei, ale căror concepte referitoare la viața viitoare nu se extind dincolo de cele

îmbrățișate de credințele religioase care descriu cerul ca fiind
destinul imediat și țelul final al muritorilor supraviețuitori.

52:7.17 (600.6) [Prezentat de un Puternic Mesager atașat temporar
statutului major al lui Gabriel.]